

§ 9, stk. 3, uden forudgående bekendtgørelse og auktion optagerens ejendom.

§ 10 indeholder regler for, hvorledes der skal forholdes med det ved afhændelse af et optaget dyr indkomne beløb.

Efter forlods dækning af de med bekendtgørelse og salg forbundne udgifter fyldestgøres optagerens krav på optagelsespenge og godtgørelse for foder og pasning samt hans erstatningskrav, forsåvidt dets størrelse er fastslået efter reglerne i lovens §§ 18—20.

Ifølge stk. 2 må et eventuelt *overskud* kræves udbetalt af den berettigede inden 3 måneder efter bortsalget. Fristen er fastsat i overensstemmelse med den i lov nr. 146 om hittegods af 23. april 1952 § 4 fastsatte frist for afhentning af hittegods. Hvis optageren i henhold til § 20 eller § 18, stk. 3, sidste pkt., har indbragt sagen om erstatningens størrelse for domstolene, forlænges fristen dog til 1 måned efter den endelige doms afsigelse. Kræves overskuddet ikke udbetalt inden de nævnte frister, tilfalder det politikassen, i København statskassen, medens det efter hidtidig ret tilfaldt kommunekassen.

Stk. 3 giver optageren ret til at kræve eventuelt udækkede fordringer betalt af dyrets tidligere besidder.

Ved § 11 gives der den optager, som ikke har rimelig mulighed for at have dyr i pleje, adgang til at aflevere dem til vedkommende sognefoged — i København og købstæderne politiet —, der i så fald overtager optagerens pligter og rettigheder i henhold til loven. Paragraffen fremtræder som et naturligt supplement til de foranstående regler om optagelse af husdyr.

Ifølge § 12 kan landbrugsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om optagne dyrs afhændelse, herunder fastsætte særlige salgsmåder for dyr, som ikke kan ventes at indbringe deres fulde værdi ved de i § 9 nævnte salgsmåder.

Bestemmelsen er ny og tilsigter at sikre en nem adgang til til enhver tid at fastsætte tidssvarende og hensigtsmæssige salgsmåder og til administrativt at give instruktorske bestemmelser angående avertering om optagelse og afhændelse af dyr.